

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/49/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323203331
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4323203331.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a JUDr. Denisy Šaligovej, v spore žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D. E. XXX, zastúpený splnomocneným zástupcom F. G. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. I. XX, proti žalovanej: J. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D. E. XXX, zastúpená JUDr. Juditou Kučerovou, advokátkou, so sídlom Janka Kráľa 1A, Šahy, IČO: 44 207 191, o zaplatenie 3 074,03 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 14. mája 2024 č. k. 12C/61/2023–86 v spojení s opravným uznesením zo dňa 10. júna 2024 č. k. 12C/61/2023-102 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil konanie vedené na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 12C/61/2023 a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 255, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Uviedol, že sa medzi stranami sporu vedie spor o zaplatenie 3 074,03 eura s príslušenstvom. Vzhľadom na charakter sporu, prihliadnuc na späťvzatie žaloby žalobcom a súhlas žalovanej so zastavením, dospel k záveru, že sú splnené podmienky a konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca procesne zaviniel zastavenie konania po vyslovení predbežného právneho názoru súdu. Na základe uvedeného patrí nárok na náhradu trov konania žalovanej, preto jej ich priznal.

2. Žalobca podal odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote. Uviedol, že súd na základe nesprávneho právneho posúdenia žaloby vydal dňa 16. 05. 2024 uznesenie, ktorým nesprávne vyhodnotil skutkový stav predmetu podania. Tvrdil, že bol nútený podpísať dohodu účastníkov konania o akceptovaní zrušenia trvalého pobytu, pretože nemal inú možnosť. Poukázal na to, že spolu s dvomi sestrami je spoluvlastníkom nehnuteľnosti č. XXX v obci C. D. E. a na základe súhlasu svojich sestier si prehlásil trvalý pobyt. Namietal, že sudkyňa pochybila v tom, že sa stotožnila s tvrdením žalovanej, že mu manželka poskytla trvalý pobyt, čo nie je pravda. Uviedol, že z vystupovania sudkyne bolo zrejmé, že nechce v pojednávaní pokračovať, preto vzal žalobu späť. Žiadal, aby odvolací súd vydal uznesenie, ktorým vráti vec na ďalšie konanie.

3. Žalovaná sa vyjadrila k odvolaniu žalobcu písomným podaním. Uviedla, že tvrdenia žalobcu sa nezakladajú na pravde. Uviedla, že žalobca vzal žalobu späť a bol zastúpený splnomocneným zástupcom. Poukázala na to, že jej vyjadrenia chronologicky spolu s priloženými dôkazmi potvrdili jej tvrdenia. Tvrdila, že odvolanie žalobcu nespĺňa náležitosti. Žiadala rozhodnutie potvrdiť.

4. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovanej písomným podaním. Uviedol, že okresný súd na základe nesprávneho právneho posúdenia skutkovej podstaty vydal uznesenie, voči ktorému podal odvolanie. Uviedol, že trvalý pobyt bol nezákonne zrušený 24. 10. 2017 pred vyporiadaním BSM. Toto tvrdenie má platnosť, pretože doposiaľ nie je vlastníkom rodinného domu, v ktorom má trvalý pobyt.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. V preskúmvanej veci sa žalobca žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 28. 09. 2023 domáhal úhrady nemajetkovej ujmy vo výške 3 074,03 eura s príslušenstvom. Súd prvej inštancie vydal platobný rozkaz č. k. 12C/61/2023–41 zo dňa 21. 12. 2023, voči ktorému podala žalovaná odpor. Následne na konajúcom sa pojednávaní dňa 14. 05. 2024 po vyslovení predbežného právneho názoru v zmysle § 181 ods. 2 CSP vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť, s čím žalovaná súhlasila. Súd prvej inštancie preto rozhodol napadnutým uznesením.

8. Podľa § 181 ods. 2 CSP po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu.

9. Podľa § 138 CSP, ak zo skutočností tvrdených v žalobe je po predbežnom právnom posúdení zrejmé, že žaloba je zjavne nedôvodná, súd vyzve žalobcu na späťvzatie žaloby. Na tento účel môže súd žalobcu vyslúchnuť.

10. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

12. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napadnuté uznesenie v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca vzal po predbežnom prejednaní sporu na pojednávaní žalobu späť, s uvedeným žalovaná súhlasila, a preto boli splnené procesné podmienky a súd prvej inštancie konanie zastavil. Odvolací súd sa s týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, a preto na správnosť dôvodov uznesenia súdu prvej inštancie ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Odvolací súd v prvom rade poukazuje, že sporovému konaniu dominuje dispozičný princíp. To znamená, že konanie začína dorúčením žaloby. Je to práve žalobca, kto v danom prípade má možnosť svoju žalobu vziať späť. Ide o úkon, ktorý je fakultatívny a žiadne ustanovenie právneho poriadku mu povinnosť vziať podanú žalobu späť neukladá. To znamená, že žalobca nie je z hľadiska procesnej autonómie obmedzený vo výkone svojho práva vziať žalobu späť, pokiaľ nebolo konanie právoplatne skončené. Späťvzatie žaloby je jednostranným procesným úkonom žalobcu, ktorý je adresovaný súdu. Musí obsahovať zrozumiteľný, jednoznačný a bezpodmienečný prejav vôle žalobcu vziať žalobu späť. Nie je povinný uviesť dôvod a zákon na späťvzatie žaloby žiadnym konkrétnym dôvodom nepodmieňuje. Súd je viazaný týmto prejavom vôle. Jediná situácia, kedy by súd nepripustil späťvzatie žaloby je v tom prípade, ak by s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasila.

14. Späťvzatie žaloby je jednostranný procesný úkon, ktorým žalobca prejavuje svoju vôľu nepokračovať v konaní s úmyslom dosiahnuť jeho zastavenie. Žalobou je vymedzený predmet konania. O zastavení konania v dôsledku späťvzatia žaloby rozhoduje vždy súd uznesením, proti ktorému je prípustné

odvolanie. Právoplatné uznesenie o zastavení konania nezakladá procesnú prekážku právoplatne rozhodnutej veci a pôvodne uplatnený nárok môže žalobca voči žalovanému uplatniť opätovne.

15. Ako je vyššie uvedené, žiadny právny predpis neukladá žalobcovi povinnosť vziať podanú žalobu celkom alebo sčasti späť za akýchkoľvek podmienok. Je to výlučne slobodná vôľa žalobcu ako pána sporu. Napriek tomu, môže nastať situácia, kedy je žalobca súdom vyzvaný. Ide o situáciu, ak zo skutočností tvrdených v žalobe po predbežnom právom posúdení je zrejmé, že žaloba je zjavne nedôvodná. Odvolací súd ale v danom prípade zdôrazňuje, že touto výzvou žalobca nie je viazaný (§ 138 CSP). Predbežné právne posúdenie je v podstate stanovisko súdu, ktoré musí byť určité a zrozumiteľné. Súd v ňom subsumuje významné skutkové okolnosti prípadu pod konkrétne hmotnoprávne ustanovenie a prezentuje právny záver. Nejde o definitívne zistený skutkový stav, ale v rámci predloženej žaloby a dôkazov interpretuje a umožní predvídať následné súdne rozhodnutie. Ide o zásadný inštitút, ktorého účelom je zefektívnenie a zjednodušenie sporového konania.

16. V rámci predbežného právneho posúdenia môže súd prísť k záveru o tom, že žaloba je nedôvodná. Za nedôvodnú žalobu treba považovať žalobu, ktorá obsahuje všetky náležitosti podania a žaloby, avšak zjavnosť nedôvodnosti je práve v posúdení súdu, čo znamená, že súd skutkové tvrdenia právne posúdi a podriadi ich pod príslušné ustanovenia hmotného práva a vyplynie záver, že ak by súd považoval tvrdenia žalobcu za preukázané, dospel by k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Konštatovanie súdu je strohé a nie je možné očakávať podrobné právne posúdenie ako v odôvodnení rozsudku.

17. Vzhľadom k vyššie uvedenému je preto potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie postupoval správne. Nie je dôvodná námietka žalobcu, že žalobu vzal späť preto, že z vystupovania sudkyne bolo zrejmé, že nechce na pojednávaní ďalej pokračovať. V danom smere je potrebné opätovne uviesť, že súd prvej inštancie postupoval správne, ak predbežne posúdil spor na prvom pojednávaní a skonštatoval zjavnú nedôvodnosť žaloby. Opätovne odvolací súd zdôrazňuje, že samotná skutočnosť, že bol žalobca súdom vyzvaný na späťvzatie nezakladala jeho povinnosť vziať žalobu späť.

18. Zároveň je potrebné uviesť, že žalobca účinne prejavil svoju vôľu vziať žalobu späť. To znamená, že ide o jeho prejav vôle, ktorým bol súd viazaný a ktorý nemôže dodatočne namietat'. Žalobca nemôže späťvzatie žaloby odvolať a ani iným spôsobom negovať jeho následky. Akékoľvek ďalšie námietky týkajúce sa trvalého pobytu žalobcu alebo skutkového stavu preto nie sú dôvodné a odvolací súd sa s nimi bližšie nezaoberal, pretože neboli pre vec podstatné práve z dôvodu, že účinné späťvzatie žaloby žalobcom nemožno odvolať.

19. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov odvolacieho konania, ako aj o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie v zákonnej lehote po právoplatnosti tohto uznesenia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).